

HET "HÔTEL DU PARC"

door Jean Marie BEKAERT

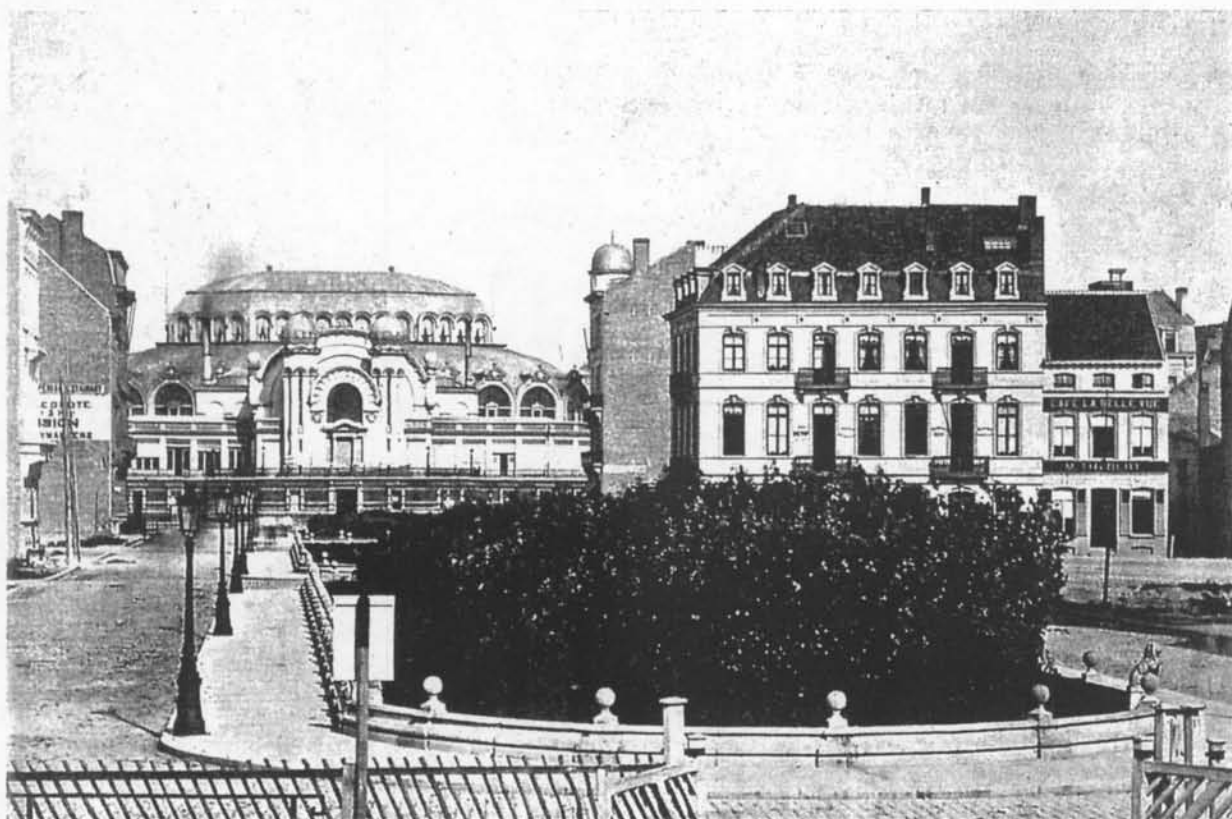
HET SCHOUWBURGPLEIN

Anno 1878 stond het Schouwburgplein er zielig en vervallen bij. Het "Théâtre Royal", armtierig en slecht onderhouden, reesterde nog als laatste getuige van betere tijden.

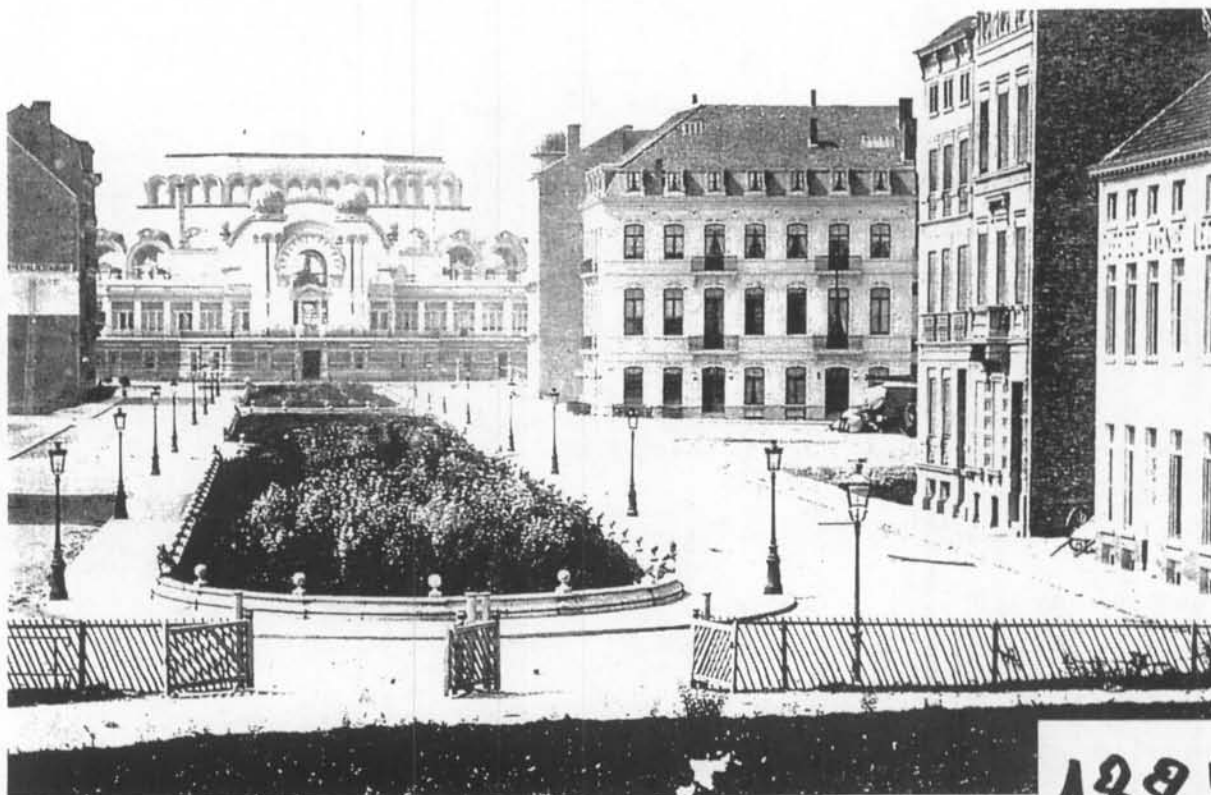
Dit jaar, en als eerste bewoner van het Schouwburgplein, betrok Michel THABERT er zijn 2 verdiepingen hoog pand (1). Op de tweede verdieping en over de volle gevelbreedte prijkte het uithangbord van de "Café La Belle Vue". Boven de tweetrappige middendeur prijkte op een bord dat gans de gevelbreedte innam "M. Thabert".

Het café, op de zuidzijde van het huidige Marie-Joséplein gesitueerd, beschikte over een zonnig terras. Van hier uit had men zicht over het grootste deel van de nog schaars bebouwde Leopoldlaan. Het Schouwburgplein, een toen nog rudimentair aangelegd terrein, fungeerde op marktdagen als stelplaats voor paard en kar.

In 1896 werd Cesar LOCQUEGNIE zijn opvolger en de herberg werd meteen "Café César". De welluidende naam "A La Belle Vue" bleef behouden (2)



1886.



DE VOORGANGERS VAN HET "HÔTEL DU PARC"

In 1879 kocht de 33-jarige Hubert DETIF, uit Verviers, het hoekperceel naast de "Café La Belle Vue". Dit zuid gericht ruim stuk bouwgrond vormde de hoek van de Leopoldlaan met het Schouwburgplein. Bij deze koop verwierf de nieuwe eigenaar de topligging van de Leopoldlaan. Het merkwaardige bij deze koop ligt in het feit dat de koop met L. DELBOUILLE afgesloten werd onder de voorwaarden van de Domaniale Gronden van Oostende waarop de clause van "gemak van betaling van 50 jaren" van toepassing was (3).

Midden 1880 kwam hier een mooi en statig Hotel-restaurant tot stand. Eigenaaruitbater, Hubert DETIF, gaf het de naam van "Hôtel de Suède".

Het gebouw bezette gans de huidige oppervlakte. Het eerste en het tweede bestonden uit volle verdiepingen en het derde omvatte de dakkamers. De gevel telde, per verdieping, 7 vensters met zicht op het Schouwburgplein en 4 met zicht op de Leopoldlaan. De huidige ingangen naar het hotel en destijds naar het restaurant werden nooit van ligging gewijzigd.

Op geen enkele afbeelding, noch foto, prijkt het "Hôtel de Suède" met een uithangbord (4).

Hoteluitbater DETIF genoot slechts 5 jaar van zijn mooie verwezenlijking. Na een kortstondige ziekte overleed Hubert Joseph Julien DETIF te Oostende op 3 maart 1885 (5). De 49-jarige hotelier liet een weduwe en een zoon achter.

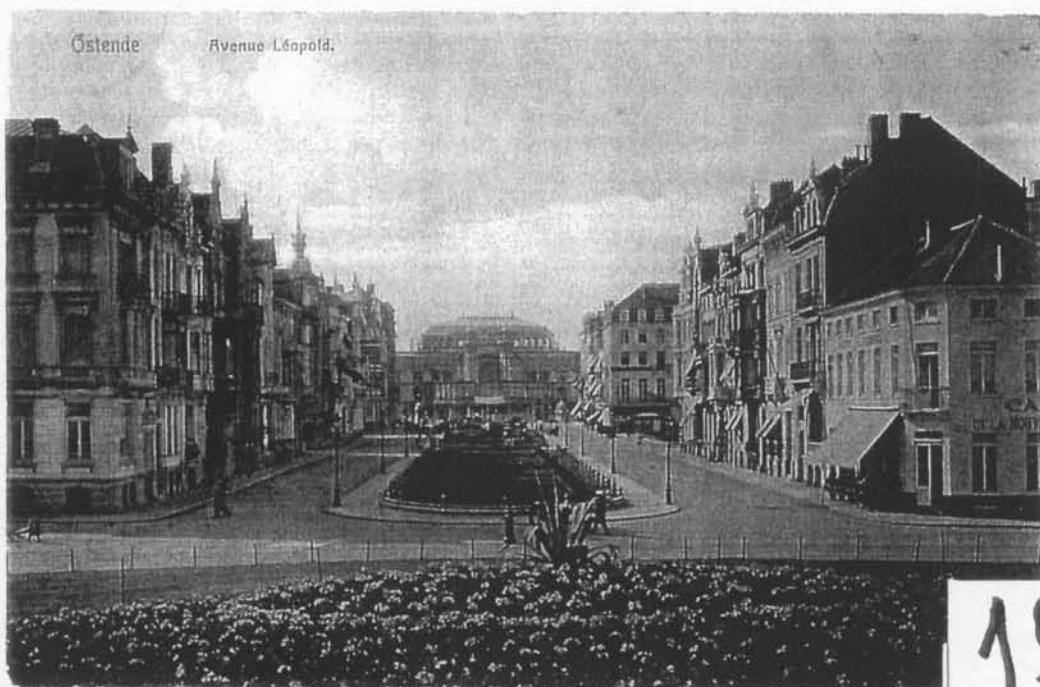
Adelie DE RYCKERE, zijn echtgenote, runde het hotel verder. Deze taak zou zij nog zeven jaren op zich nemen.

In 1888 vermeldde de Guide Illustré de la Côte de Flandre, uitgegeven door Jean d'ARDENNE, een reeks meldenswaardige hotels uit Oostende. Onder de rubriek "hôtels de la ville" werd het "Hôtel de Suède - Place du Théâtre" vernoemd (6).



OSTENDE. — Place du Théâtre

1904



1905



1906

Op maandag 19 juli 1897 had de inwijding plaats van de elektrische tram met luchtlijn, die het traject Oostende-Middelkerke verzekerde. De lijn kreeg de naam van "la Corniche du Nord". Het traject verliep van 't café "Het Waterhuis" over de Keizerskaai, door de Christinastraat, de Sint Jozefstraat, de Werfstraat, het Schouwburgplein, de Koningstraat en zo verder tot aan de dijk te Mariakerke. Tot Middelkerke verliep het traject tussen duin en zee (8).

In september 1897, rechtover het "Hôtel de Suède", werd een wachthuisje opgericht. Het stond opgesteld op de hoek van de Leopoldlaan en het Schouwburgplein. Twaalf jaar later, in 1909, werd het afgebroken (8).

Anno 1899 startte de aanleg van het Schouwburgplein.

Bij deze gelegenheid kocht de stad Oostende een bronzen sierfontein aan Charles GIBAUT te Parijs. Het kunstwerk bestond uit twee sierlijke vrouwenfiguren die een waterbekken ondersteunden. Dit werd zou hier opgesteld blijven tot in 1927 (9).

Julien DETIF, zoon, verkoos destijds het zeemansberoep boven dit van hotelier. In 1901 werd hij officier ter lange omvaart. Meteen wist Adelie DE RYCKERE met zekerheid dat zij geen opvolger zou krijgen (7).

In 1902 verkochten Adelie DE RYCKERE en Julien DETIF het "Hôtel de Suède" aan bankier Maurice ELLEBOUDT.

Het pand werd dadelijk grondig verbouwd met het opzet er een dubbele bestemming aan te geven. Hiertoe verhoogde hij de bouw met een verdieping. Meteen telde het pand 4 verdiepingen (10).

De "Bank Maurice Elleboudt" zette haar burelen en loketten neer in het deel met zicht op het Schouwburgplein. Gans de eerste verdieping kreeg nu een groot doorlopend balkon. Grote uithangborden vermelden "Banque & Change", alsook "Banque Maurice Elleboudt". De bank was toegankelijk voor het publiek van op de hoek met de Leopoldlaan. Benevens het hoofdkantoor te Oostende telde de "Bank Maurice Elleboudt" nog agentschappen in Blankenberge, Nieuwpoort en Heist (11).

Het hotel behield zijn ingang op het Schouwburgplein. Het beschikte over 14 logeerkamers en werd voorzien van een elektrische lift. Dit laatste hield een veelbetekenende vooruitgang in. Immers in die jaren moesten de grote hotels op de zeedijk het nog met hydraulische liften stellen.

Na afwerking werd het hotel te huur gesteld; echter nooit verhuurd. De oplossing kwam er in 1906. Bankier Maurice ELLEBOUDT verzekerde zelf het beheer van het hotel dat voor het eerst het "Hôtel du Parc" werd.

Vanaf 1905 verhuurde de bank het gelijkvloers met zicht op de Leopoldlaan.

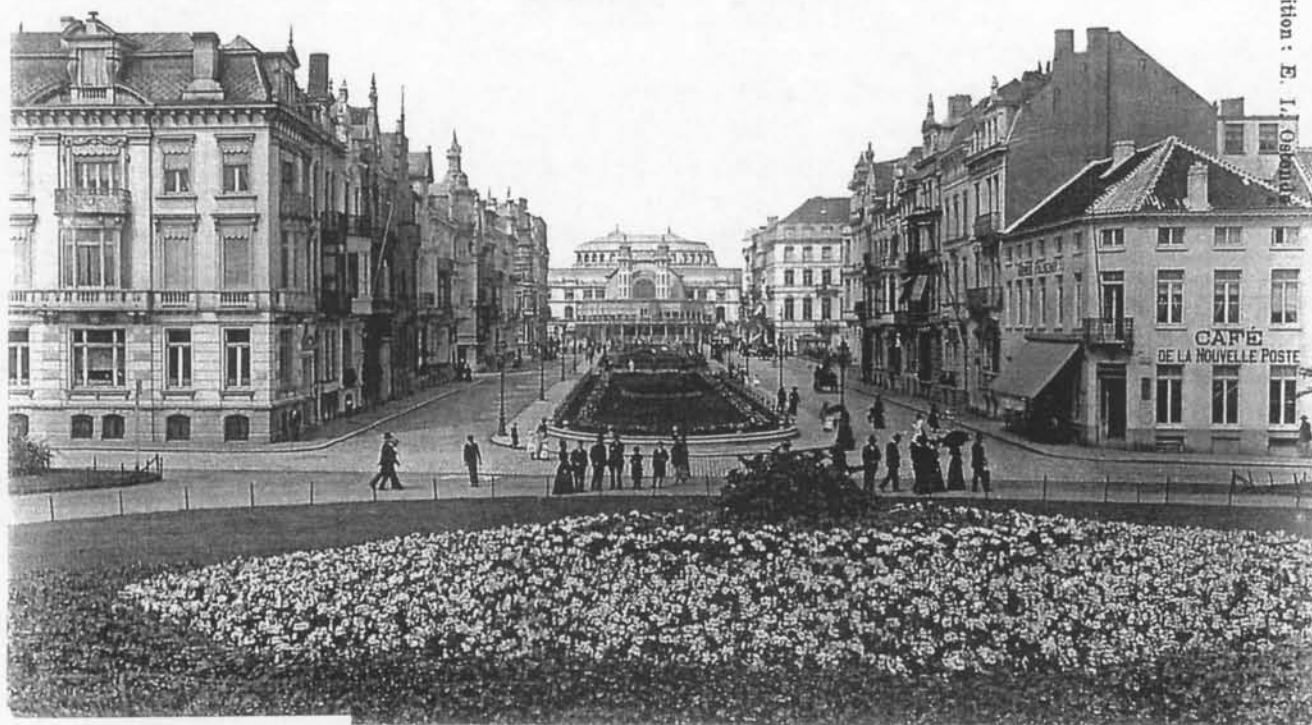
Het jaarboek van PILAEIS vermeldde in 1908 hier de ververij: "Teinturerie Bruxelloise.- CLOSET - NAUDTS. Avenue Léopold, 17. Tél. : 5" (12) Deze onderneming bleef er tot in 1914 gevestigd.

Op 4 augustus 1906 werd prinses Marie-José, dochter van prins Albert en prinses Elisabeth, in de "Villa Osterrieth" aan de Northlaan te Oostende geboren. Dit heuglijk gebeuren werd de aanleiding die het Oostendse stadsbestuur aanzette om het Komediëplein in Square Marie-José te herdopen (13).

In 1909 werd een karaktervol nieuw wachthuisje neergezet op het Marie-Joséplein.

Ostende. L'Avenue Léopold

5150 Edition : E. L. Ostende



1906



1909

Het gebouwtje, in landelijke stijl opgetrokken, kreeg zijn onderste muren bezet met wit geglaazuurde Hasseltse steen. De bovenbouw werd uitsluitend uit hout geconstrueerd. De constructie, 12 m. lang, 3 m. diep en 3,5 m. hoog kreeg een driedelige indeling. Het open middenstuk, 6 m. lang, was aan beide zijden geflankeerd door gesloten zaaltjes van 3 op 3 meters (14). Het middendeel diende voor het publiek en de uitzijden waren respectievelijk aan de kaartenverkoop en de dienst voorbehouden.

Toen in 1913 het jaarboek van A. LACOUR-BOURGOIGNIE verscheen plaatste bankier Maurice ELLEBOUDT volgende publiciteit: Banque Maurice Elleboudt & Cie

Ostende
Square Marie-José, Coin Avenue Leopold
Tel. : 370
Escompte Fonds-Publics Change
Dépôts
Caisse d'Epargne: Livrets 4 % et 4.1/2 %

Succursales		
Blankenberghe	Nieuport	Heyst
Tel. : 28	Tel. : 65	Tel. : 20 (11)

De oorlog 14-18 knakte elke activiteit. In Oostende dreigde het gevaar zowel van het nabij gelegen front, als van uit lucht en uit zee. Overleven werd een hele kunst.

HET "HÔTEL DU PARC"

Voor 14-18 bestond geen vraag meer voor hotels in de binnenstand. In tegendeel, heel wat onder hen gingen verplicht dicht.

Nu de oorlog voorbij was ontstond een nieuw soort toerisme in Oostende. Het kreeg de naam van het "battlefield toerisme".

Uit gans het Verenigd Koninkrijk bezochten heel wat families de slagvelden van onze gewesten. Niet alleen Engelsen en Canadezen deden onze stad aan, maar ook Australiërs kwamen in grote getalle opdagen.

Het centraal gelegen Oostende, met zijn uitgebreid verbindingenet en zijn talrijke hotels, bekleedde hierbij een sleutelpositie. Hieruit volgde dat een meerderheid van deze nieuwe toeristen Oostende als overnachtingbasis verkozen.

Na kort verloop van tijd telde Oostende 19 agentschappen die de rondgang per autocar naar de "battlefields" verzekerden. De Adolf Buylstraat alleen telde reeds twee reisbureaus: respectievelijk gevestigd op de huisnummers 9 en 51. Het eerste werd gerund door een Brusselse onderneming, het tweede door het Oostendse agentschap L. VAN COLLE (15).

De dagtrips brachten deze bezoekers, veelal familieleden van overleden militairen, naar de historische loopgraven waarin menig van hun zonen sneuvelden. Rouwend bezochten zij menig militair kerkhof uit ons gewest.

Dit zelfde publiek overrompelde 's avonds de talrijke Oostendse "Sing Song Cafés". Hier werd luid gezongen, hard gedronken en intens geleefd; net of zij die aan de dood ontsnapten hun levensvreugde uitjubelden.

Deze gunstige conjunctuur zette de gezusters FABRY aan, niet alleen het hotel, maar tevens de lokalen van de "Bank Maurice ELLEBOUDT" in huur te nemen.

Toen het hotel, in 1919, opende, behielden de nieuwe uitbaatsters de benaming van "Hôtel du Parc".

Het hotel was toegankelijk langs het Marie-Joséplein en het restaurant en het café van op de hoek met de Leopoldlaan. Het hotel-restaurant-café sloot aan op het telefoonnet onder het nr. 419 (16).

Gedurende de zomervakantie kenden hotel, restaurant en café een grote drukte. In het na- en voorjaar zwakte de hotelbezetting sterk af. Dit in tegenstelling tot het restaurant en het café die in het winterseizoen drukker gefrequentieerd werden door de Oostendenaars. Het restaurant, in hoofdzaak, werd een must voor de banketten en huwelijksfeesten, gehouden door de Oostendse bourgeoisie.

In 1919 verhuisde de "Bank Maurice ELLEBOUDT" op nr. 9 in de Leopoldlaan. Tussen 1923 en 1928 was zij op nr. 13 en tussen 1929 en 1932 op nr. 20 in de Leopoldlaan gevestigd. Na deze data vinden wij verder geen spoor meer van de "Bank Maurice ELLEBOUDT" (17).

Het Marie-Joséplein werd in 1927 totaal heraangelegd. Destijds, op 27 september, werd het monument ter ere van de Oostendse staatsminister August BEERNAERT plechtig ingehuldigd (19).

Eind 1928 gaven de gezusters FABRY, inmiddels einde huurcontract en loopbaan, hun huuropzeg aan Maurice ELLEBOUDT. De eigenaar was echter niet verder geïnteresseerd in het pand en zocht meteen een koper.

Victor LIBERT, die tussen 1911 en 1920 uitbater was van het "Hôtel du Cercle Catholique" in de Weststraat, werd in 1928 de nieuwe eigenaar van het pand.

Dit jaar werd het "Hôtel du Parc" samen met het "Hôtel Patria, op het Wapenplein, het tweede hotel dat LIBERT uitbaatte. Deze toestand hield twee jaar aan.

In 1931 kwam hier een einde aan toen LIBERT zich terugtrok uit het "Hôtel Patria".

Architect Joseph VAN DER BANCK werd onder de arm genomen voor een grondige renovatie van het "Hôtel du Parc". De omvangrijke verbouwingen werden in een zeer korte tijdspanne verwezenlijkt.

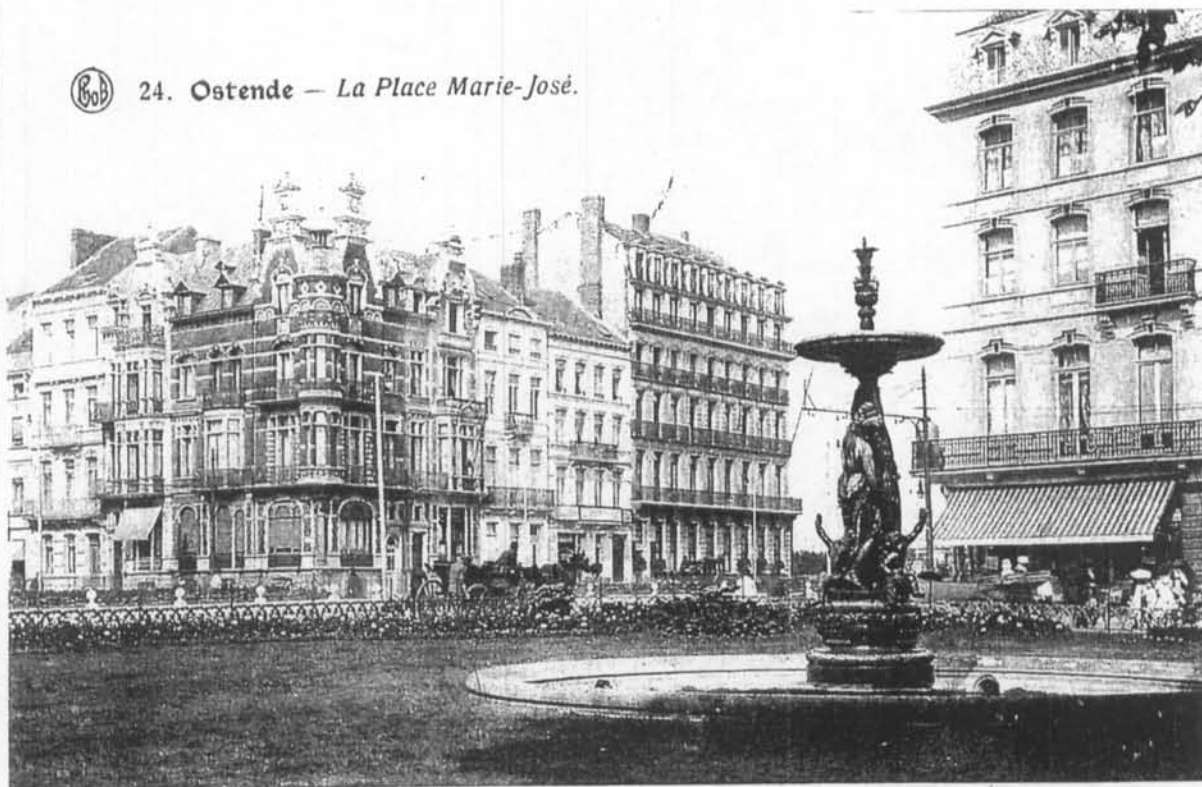
Dit valt uit te maken uit het feit dat, indien op 12 september 1931 nog een groot huwelijksbanket in de oude zaal opgediend werd, de officiële heropening van het "Hôtel du Parc" reeds op 17 juli 1932 plaats greep. Weliswaar was die dag de vloer van het café pas enkele uren voorheen gelegd (17a).

Verhoogd met twee verdiepingen zou de bouw voortaan over 6 volle verdiepingen beschikken. De gevel werd geactualiseerd en de eerste verdieping merkkelijk verruimd door het inpalmen van het op beide gevels doorlopend balkon.

Eigenaaruitbater Victor LIBERT beheerde voortaan alleen dit hotel.

Het oude telefoonnummer 419 bleef behouden. Het zou pas in 1939 bij de automatisering van het Oostendse telefoonnet, tel. 716.80 worden (18).

24. Ostende — La Place Marie-José.



1920



2. OSTENDE Avenue Léopold
OOSTENDE Leopold's laan



1928



1936.



1938

Een competente uitbating zorgde er voor dat het "Hôtel du Parc" tot een van de bloeiendste hotel-restaurant-café uitbatingen in Oostende werd. Met de jaren werd het café het rendez-vous van de zakenlui en tevens ook van ieder die gewoon op het terras wilde kuieren.

Mei 1940!!!

Het bezette Oostende werd in juni 1940 tot "sperrgebiet" uitgeroepen. Deze verordening betekende niet alleen een broodroof, maar verwees tevens de Horecasector naar een verzekerde teloorgang. Elke verplaatsing van en naar Oostende werd onderworpen aan een "Aussweiss" van de Duitse militaire overheid. De Oostendenaars werden gevangenen met bezoekverbod. Noodgedwongen sloten de niet opgeëiste hotels hun deuren.

Het comfortabele en goed gelegen "Hôtel Du Parc" werd door de militaire overheid opgeëist. De "Kommandantur" vestigde er zich. Meteen had Victor LIBERT geen zeggenschap meer in eigen zaak. Vier jaar lang zou het werkelijk bestuur van Oostende hier gevestigd zijn. "Dikke Jef", onderofficier van de Gestapo was destijds het meest geducht heerschap in Oostende.

Rechtover het "Hôtel du Parc", in het perk voor het August BEERNAERT monument, bouwde de Duitse bezetter een bunker voor de "Kommandantur" (20). Het gevaarte besloeg een oppervlakte van 8 m. op 30 m. en was 10 m. hoog. Het telde 4 deuren en beschikte over 9 verluchtingsschouwven. Deze bunker werd pas in 1947 afgebroken.

"We zijn ze kwijt" titelde de Zeewacht op 16 september 1944 (21).

Een reuze opluchting voor de Oostendenaars. Pas echter met de capitulatie van Nazi Duitsland, op 8 mei 1945, kon met de heropbouw van het zwaar geteisterde Oostende aangevangen worden.

In deze naoorlogse jaren, onder het beheer van Victor LIBERT, kende het uitzonderlijk van oorlogsverwoestingen gespaarde "Hôtel du Parc" een ongehoorde bloei.

Op 8 juni 1950 kwam Victor LIBERT te overlijden (22). De 66-jarige LIBERT mocht over een succesrijke loopbaan bogen. Zijn mooiste verwezenlijkingen droegen de naam van "Hotel van den Katholieken Kring", "Hotel Patria" en "Hôtel du Parc".

De weduwe LIBERT en zoon, aandeelhouders van de "N.V. Hôtel du Parc", runden het hotel verder tot eind 1951 (23).

Midden 1951 kwam het tot een vergelijk tussen de families LIBERT en BLONTROCK voor de overname van het "Hôtel du Parc". In de nieuwe "N.V. Hôtel du Parc" bezat de familie BLONTROCK alle aandelen. Enthousiast startte de nieuwe ploeg op 1 januari 1953 (23).

Vier weken later, in de nacht van zaterdag op zondag 1 februari 1953 sloeg het noodlot toe. Een zware noordoost storm veroorzaakte de overstroming van gans de Oostendse binnenstad. Een onafgebroken vloed van door mazout besmeurd zeewater drong, vier uur lang, de stad binnen. Een hels spektakel voor wie het meemaakte (23). Na hun deksels afgestoten te hebben, spuwden de rioleringen hun vuil uit in de straten. Door de straten waden werd meteen levensgevaarlijk.

In het "Hôtel du Parc" stonden de kelders blank. Bij het uitvallen van de elektriciteit vielen de centrale verwarming, de lift, de frigo's, alle elektrische apparaten net als de algemene verlichting uit (24). Het lopend water, bezoedeld door de overstroming, werd door de stadsdiensten afgesloten.



1946



1-2-1953

19. Ostende Avenue Léopold Ostend
Oostende Leopoldlaan



1953

 Hôtel du Parc - Ostende



1958

Februari is de balmaand bij uitstek in Oostende. Deze zaterdagavond waren er vier. Tegen middernacht verwittigde de overheid alle zalen dat de binnenstad onderliep. De meesten stapten onmiddellijk op. Te laat echter; alle straten stonden reeds blank en heel wat geparkeerde auto's werden meteen onbereikbaar. De meest evidente vluchtroute werd voor menig de Van Iseghemlaan en de Leopoldlaan, van aan de Casino tot aan de Brusselstraat. Heel wat huiverige en licht geklede balgasten belandden, na een benauwende en kille zoektocht, tot bij het "Hôtel du Parc". Alhoewel dicht en met eigen kelders onder water, opende de familie BLONTROCK de deuren van het "Café du Parc" opnieuw. Benevens vertroosting en warme dranken verstrekten zij de nodige hulp aan deze "drenkelingen" (25).

Eigen leed en schade werden ras opgeklaard en het nieuw team in het "Hôtel du Parc" zette het seizoen 1953 hoopvol in. Nieuwe mensen, nieuwe methodes en een vakkundig onthaal verwekten het groeiend succes van hun onderneming.

In de vijftiger jaren kende Oostende een echte doorbraak van het appartementstoerisme. Dit nieuw en koopkrachtig cliënteel betekende een weldaad voor de horeca en de lokale handel. Nu de auto een betaalbaar vervoermiddel werd, veranderden de verkeersgewoonten snel en grondig. Het is dan ook niet toevallig dat de eerste autosnelweg die in 1956 geopend werd van Brussel naar Oostende liep. Dit bracht steeds meer vakantiegangers in onze stad. De omstandigheden, maar vooral de eigenaarsuitbaters waren oorzaak van het wassend succes van het "Hôtel du Parc" (27).

Op 6 februari 1956 achtte het schepencollege dat de benaming Leopold II laan, beter bij de oorspronkelijke bedoeling paste. Meteen verhuisde het "Hôtel du Parc" naar de Leopold II laan. Voortaan is de Leopoldlaan nog alleen in de talrijke zichtkaarten van voor 1956 terug te vinden (26).

Bij de automatisering van het telefoonnet te Oostende, op 19 juli 1974 om 20.00 uur, werd het telefoonnummer 716.80 in 70.16.80 gewijzigd (28).

Na een bedrijvig leven overleed Albert BLONTROCK te Oostende op 29 juni 1976. Meteen verloor het "Hôtel du Parc" een verdienstelijk bestuurder (29). Zestien maand later, op 20 oktober 1977, overleed te Oostende zijn weduwe Angèle SINAÈVE. Intelligent, bekwaam en onvermoeibaar betekende zij de stuwende kracht in huis. Een grote en verdienstelijke dame verliet ons! (30).

Nu werd Rafaël BLONTROCK gedelegeerd bestuurder in de zaak. Zijn echtgenote, Simonne DEBRUYN, nam vakkundig de taken van Angèle SINAÈVE over. Onder hun beheer bleef het "Hôtel du Parc" verder een succesrijke onderneming.

Familiale omstandigheden brachten, in 1983, de families BLONTROCK en LIBERT er toe een overeenkomst af te sluiten.

Na 31 jaar, op 31 december 1984, verlieten Rafaël BLONTROCK en Simonne DEBRUYN hun levenswerk, het "Hôtel du Parc".

Juridisch werd het "Hôtel du Parc" ondergebracht in de "N.V. New Hôtel du Parc". De zaak werd gesplitst in een hoteluitbating, verzekerd door het echtpaar BOUTENS-VINCKE en het café kreeg Pierre VINCKE als uitbater.

BRONNEN

- (1) Ost. O. Pr. – Y. VINCKE. Boek 1 – zicht 122.
H.M. in AB. – J.M. BEKAERT. Boek 1 – p. 101-103 (9 AB).

- (2) Ost. O. Pr. – Y. VINCKE. Boek 2 – zicht 46.
H.M. in AB. – J.M. BEKAERT. Boek 3 – p. 956 (50 AB).
- (3) H.M. in AB – J.M. BEKAERT. Boek 2 – p. 311.
- (4) AC. RB. BXL – 1882 – p. 1742.
Ost O. Pr. – Y. VINCKE. Boek 2 – zicht 56.
- (5) BSO – + akte 137- 03/03/1885.
- (6) Guide illusté de la Côte de Flandre - 1888. Jean d'ARDENNE – p. 161.
AC STRACKE – 1886 – p. 37 & 1887 – p. 124 & 1889 – p 202.
AC STRACKE – 1892 – p. 190 & 1897 – p. 200a & 1902 – p. 194.
- (7) AC STRACKE – 1902 – p. 194
- (8) De Tram maakt de Kust – p. 57. R. VAN CRAEYNEST.
Destijds heden
Keizerskaai = Vindictivelaan
Christinastraat = (breed gedeelte)
St Jozefstraat = Jozef II straat
Werfstraat = H. Serruyslaan
Komediëplein = Marie-Joséplein
- (9) O.Ost.B. – VAN CAILLIE – Boek 2 – zicht 84.
Ost.O. Pr. – Y. VYNCKE – Boek 2 – zicht 49.
- (10) Zichtkaart Oostende. – EDL 14.
Ost.O. Pr – Y. VYNCKE – Boek 1 – zicht 76.
- (11) AC. LACOUR-BOURGOIGNIE – 1913 – p. 68 en 72.
AC. PILAEYS – 1908 – p. 327, 395, 108.
- (12) Car. 121 – 26-08-1909.
- (13) Ost.O. Pr. – Y. VYNCKE – Boek 1 – zicht 90 en 59.
- (14) De Tram maakt de Kust – p. 65. R. VANCRAEYNEST.
- (15) H.M. in de AB. – J.M. BEKAERT Boek 1 – p. 107.
Boek 3 – p. 823.
- (16) Tel. Gids 1920 – p. 814
Tel. 419 – Hôtel du Parc
FABRY Soeurs 17 av. Leopold
Van de beide zusters FABRY noemde de oudste Marie-Louise.
- (17) Banque Maurice ELLEBOUDT tel. 740
Tel Gids 1920-1922 9. Av. Léopold
Tel Gids 1923-1928 13 Av. Léopold
Tel Gids 1929-1932 20 Av. Léopold.
- (17a) Fot Antony – 12-09-1931
Huwelijk Ir. Emile VOORDECKER – Solange VANDUYFHUYS
Zaal – 1^{ste} verd. Hôtel du Parc
Mevr. Simonne BLONTROCK, wed. Rafo. BLONTROCK
- (18) Hôtel du Parc.
Tel. Gids 1930-1938 tel. 419
1939-1974 tel. 71680
1975 - tel. 701680
- (19) O.Ost.B. – A. VAN CAILLIE – boek 3 – zicht 114.
- (20) O.Ost.B. – A. VAN CAILLIE – boek 3 – zicht 137-138.
- (21) Zeewacht 16-09-1944.
- (22) Zeewacht 16-06-1950. Kiezerslijsten – 1919.
Victor Louis Prosper LIBERT. ° Gent 30-03-1884. + Ville Pomerœul 08-06-1950.
- (23) Bron: Mevr. Simonne DEBRUYN wde Rafaël BLONTROCK.
Aandeelhouders in N.V. Hôtel du Parc – Albert BLONTROCK (sr) x Angèle SINAËVE
Rafaël BLONTROCK (jr) x Simonne DEBRUYN.

- (24) Zeewacht 02-02-1953. Zeewacht Spec. Uitgave 03-02-1953.
Zeewacht 06-02-1953 en 27-02-1953.
- (25) Mevr. S. BLONTROCK – DEBRUYN.
- (26) Beslissing Schepencollege van 06-02-1956. De Leopold II straat werd tot in 1932 in de telefoongids opgenomen. Deze straat kreeg later de naam van Troonstraat.
Straatnamen van A tot Z. Daniël DESCHACHT – p. 97.
- (27) Te Kust en te Kuur 1987 (ASLK). D. FARAZYN – p. 65.
- (28) Tel Gids 1974 – p. 270.
- (29) + Oostende 29-06-1976. Albert BLONTROCK, echtg. Angèle SINAÈVE.
- (30) + Oostende 20-10-1977. Angèle SINAÈVE wed. Albert BLONTROCK.
- (31) Mevr. S. BLONTROCK-DEBRUYN.
Uitbaters Hôtel du Parc (1953-1984).
+ Oostende 12-04-1997. Rafaël BLONTROCK echtg. Simonne DEBRUYN.

LEGENDE :

OST.O. Pr.	Oostende in Oude Prentkaarten Yvonne VYNCKE
H.M. in AB.	Huizen en Mensen in de Adolf Buylstraat. Jean Marie BEKAERT.
AC. RB. BXL	Jaarboek voor het Koninkrijk België – Koninklijke Bibliotheek.
BSO	Burgerlijke Stand Oostende.
AC. STRACKE	Jaarboek Stracké.
O.Ost.B.	Oud Oostende in Beeld: André VAN CAILLIE.
Car.	Carillon



1998